

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové, v právní věci

žalobce: **prap. V. K.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Homolkou
sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie kraje Vysočina**
sídlem Vrchlického 2627/46, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2025, č. j. KRPJ-86759-36/ČJ-2024-1600KR,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Soud se v této věci zabýval otázkou služebního příjmu policisty za ošetřování služebního psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení ve smyslu pokynu policejního prezidenta č. 145/2014, kterým se upravuje činnost služební kynologie („pokyn policejního prezidenta“).

2. Žalobce podal dne 25. 7. 2024 žádost o poskytnutí náhrady za individuální ustájení služebních psů v celkové výši 508 817, 96 Kč, na kterou mu dle jeho názoru vznikl nárok v souladu s čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta.
3. O žádosti rozhodl náměstek ředitele Krajského ředitelství policie kraje Vysočina ve věcech služebního poměru („náměstek“) rozhodnutím ze dne 7. 11. 2024, č. j. KRPJ-86759-21/ČJ-2024-1600NU („rozhodnutí náměstka“). Výrokem I. náměstek žalobci doplatek hrubého služebního příjmu částečně přiznal, a to ve výši 161 578 Kč. Doplatek byl žalobci přiznán za dny, kdy nevykonával službu. Dále za dny, kdy sice službu vykonával, ale v rámci plánované doby ošetřování nebyla naplněna časová dotace dvou hodin pro ošetřování dvou psů předpokládaná pokynem policejního prezidenta ve znění do 4. 5. 2023. Výrokem II. náměstek žalobci nepřiznal doplatek služebního příjmu ve dnech, kdy žalobce v období od 1. 4. 2021 do 30. 6. 2024 vykonával službu (vyjma částečné náhrady dle výroku I.), neboť ošetřování prováděl v době výkonu služby, a to v rozsahu stanoveném pokynem policejního prezidenta ve znění do 4. 5. 2023. Výrokem III. nepřiznal žalobci doplatek za období od 1. 5. 2023 do 30. 6. 2024, neboť doba ošetřování za každý den, kdy žalobce nevykonával službu, již byla do výkonu služby započtena v rozsahu vymezeném pokynem policejního prezidenta ve znění od 5. 5. 2023.
4. Žalobce podal proti výroku II. rozhodnutí náměstka žalovaného odvolání, které ředitel Krajského ředitelství policie kraje Vysočina rozhodnutím ze dne 19. 2. 2025, č. j. KRPJ-86759-36/ČJ-2024-1600KR („napadené rozhodnutí“), zamítl a rozhodnutí náměstka potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil. Z pokynu policejního prezidenta ve znění účinném v předmětné době, tedy do 4. 5. 2023, nevyplývá žádné žalovaným dovozované omezení poskytnutí náhrady pouze na dny, v nichž neprobíhá výkon služby. Naopak z něj vyplývá nárok na náhradu za každý den přidělení služebního psa. Jedinou podmínkou je právě přidělení psa do osobní péče při individuálním ustájení. Skutečnost, že bylo žalobci umožněno ošetřování psa i v rámci pracovních směn, poskytnutí náhrady nevyklučuje. Tato možnost je náplní práce žalobce a je zcela samozřejmá. Péče o psa však s koncem služby nekončí. Převzetím služebního psa na sebe psovod přebírá velkou míru odpovědnosti a o psa *de facto* pečuje nepřetržitě, tedy ve dnech výkonu služby před jejím začátkem a skončením i ve dnech volna. Činnosti v průběhu služby proto nelze s náhradou za přidělení služebního psa do osobní péče zaměňovat. Náhrada má sloužit jako kompenzace za péči v době pracovního klidu, tedy v době po skončení služby, stejně jako ve dnech mimo službu. Žalovaný v rozhodnutí odkázal na aplikační praxi, avšak nespécifikoval žádné rozhodnutí ani interní předpis, ze kterého by jím tvrzený výklad vyplýval. Výkladové stanovisko žalovaného je proto spekulativní a ničím nepodložené. Výklad jdoucí k tíži žalobce jakožto slabší strany je nepřipustný.
6. Žalobce má na základě výše uvedeného za to, že byl zkrácen na svých právech, a že má nárok na náhradu za ošetřování také v doposud nevyplacené výši 147 200 Kč. Navrhl proto, aby soud obě rozhodnutí zrušil, a ve věci sám rozhodl, případně věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, neboť žalobce v žalobě zopakoval argumentaci uplatněnou již ve správním řízení. Pokyn policejního prezidenta je služební normativní instrukcí, není tedy pramenem práva. Je proto nepřiměřené požadovat, aby existovala ještě

další interní normativní instrukce pro upřesnění jeho výkladu. Žalobcem předestřený výklad je pouze izolovaným pohledem na jednu konkrétní část článku pokynu policejního prezidenta. Ten je však třeba vykládat komplexně. Smyslem institutu ošetřování je postarat se o potřeby služebního psa, a to minimálně v rozsahu jedné hodiny každý den. Žalovaný je přesvědčen, že je třeba jednoznačně dospět k závěru, že ve dnech, kdy měl psovod službu, je tato povinnost splněna. Z povahy služební kynologie vyplývá jednoznačný záměr zahrnout dobu ošetřování psa coby pevnou a stabilní část služby psovoda. Plánovanou dobu ošetřování služebního psa je třeba vnímat jako dobu, jež je součástí celkové doby výkonu služby. Nikoliv jako dobu, která se má vždy kumulativně připočítávat k době výkonu služby, v níž je péče o psa již přímo rozvržena.

8. Závěrem žalovaný navrhnul, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci

9. Žaloba není důvodná
10. Podle § 112 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, má příslušník nárok na služební příjem za výkon služby. Nárok na služební příjem má také v dalších případech, kdy to stanovuje zákon. Za služební příjem se považují peněžité plnění poskytovaná příslušníkovi bezpečnostním sborem ve výši a za podmínek stanovených tímto zákonem.
11. Podle § 113 zákona o služebním poměru služební příjem příslušníka tvoří:
- a) základní tarif,
  - b) příplatek za vedení,
  - c) příplatek za službu v zahraničí,
  - d) zvláštní příplatek,
  - e) příplatek za službu ve svátek,
  - f) osobní příplatek,
  - g) odměna,
  - h) služební příjem za službu přesčas a
  - i) stabilizační příplatek.
12. Podle § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru se za službu přesčas považuje služba vykonávaná nad základní dobu služby v týdnu mimo rámec směn. Podle odst. 2 lze příslušníkovi nařídit přesčas v důležitém zájmu služby.
13. Podle § 125 odst. 1 zákona o služebním poměru má příslušník nárok na náhradní volno za každou hodinu služby přesčas [...]. Neposkytne-li bezpečnostní sbor příslušníkovi náhradní volno v době 3 kalendářních měsíců po výkonu služby přesčas nebo v jinak dohodnuté době, má nárok na poměrnou část priznaného základního tarifu, osobního příplatku, zvláštního příplatku a příplatku za vedení, který připadá na každou tuto hodinu služby bez služby přesčas v kalendářním měsíci, v němž službu koná.
14. Podle čl. 2 odst. 1 písm. i) pokynu policejního prezidenta se ošetřováním rozumí péče o služebního psa, kterou je obstarání a příprava krmiva, úklid kotce, venčení, údržba srsti a provádění zoohygieny.

15. Podle čl. 24 písm. f) pokynu policejního prezidenta je psovod povinen průběžně pečovat o přidělené služební psy, dbát o jejich dobrou fyzickou kondici a výživný stav, zajistit jejich kvalitní hygienu a ustájení.
16. Čl. 37 pokynu policejního prezidenta pak upravuje dobu ošetřování v odst. 2), 3), 4) a 7) následovně:
  - 2) Vedoucí policista je povinen umožnit psovodovi ošetřování. Plánovaná doba ošetřování služebního psa se započítává do doby výkonu služby.
  - 3) V případě přidělení služebního psa do osobní péče při hromadném ustájení je doba ošetřování stanovena v rozsahu:
    - a) 1 hodina v rámci každé pracovní směny,
    - b) 2 hodiny v rámci každé pracovní směny delší než 12 hodin,
    - c) 3 hodiny v rámci každé pracovní směny delší než 18 hodin.
  - 4) V případě přidělení služebního psa do osobní péče při individuálním ustájení je pro výpočet nároku doba ošetřování stanovena v rozsahu 1 hodiny za každý den přidělení služebního psa. Rozvržení doby ošetřování v rámci pracovních směn je shodné s odstavcem 3. Zbývající počet hodin ošetřování v plánovaném období poskytne vedoucí policista psovodovi k ošetřování v místě ustájení služebního psa při dodržení pravidel pro rozvržení doby služby.
  - 7) Psovod, který má služebního psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení, může ošetřování služebního psa provádět i v době odpočinku. Takto prováděné ošetřování má přímou souvislost s výkonem služby, nezapočítává se však do doby služby.
17. Východiskem úvah soudu je zásada, že příslušník bezpečnostního sboru má práci vykonávat primárně v rámci základní pracovní doby. Mimo rámec rozvržených směn, tedy v době odpočinku, mu může být práce nařízena jen v důležitém zájmu služby. Taková práce je prací přesčas, za kterou má příslušník v první řadě nárok na náhradní volno. Až pokud mu nebylo poskytnuto ve lhůtě 3 měsíců, má nárok na poměrnou část služebního příjmu.
18. Nařizování služby přesčas je tak třeba vykládat spíše restriktivně. Práce přesčas nesmí být nařizována, pokud to není nutné, a práce ve dnech pracovního klidu by měla být nařizována zcela minimálně, pouze pokud ji nelze vykonat v obvyklý den služby. Výklad žalobce, podle kterého mu pokyn policejního prezidenta na každý jednotlivý den po celou dobu přidělení služebního psa automaticky nařizuje 1 hodinu služby přesčas spočívající v ošetřování psa bez ohledu na to, zda pro její nařízení v ten konkrétní den existuje důležitý zájem, proto podle soudu není správný.
19. Tím soud nezpochybňuje, že služebním psům musí být každodenně poskytnuta alespoň minimální péče. Právě z tohoto důvodu čl. 37 pokynu policejního prezidenta stanovuje minimální denní rozsah doby ošetřování. Ten činí u psů v osobní péči při individuálním ustájení 1 hodinu denně (resp. 2 hodiny v případě 2 psů). Tuto dobu ošetřování je povinen vedoucí policista psovodovi umožnit a rozvrhnout mu ji do směn způsobem dle čl. 37 odst. 3 pokynu policejního prezidenta. Primárně má být tedy ošetřování součástí výkonu služby – jednu hodinu v rámci každé směny má mít psovod vyhrazenou pro ošetřování psa (v případě směn delších než 12 hodin je pak těchto hodin více).
20. Teprve zbývající počet hodin ošetřování, které psovod neodsloužil v rámci služby, poskytne vedoucí policista psovodovi v místě ustájení psa. V případě psovoda, který má psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení, pak pokyn policejního prezidenta

umožňuje provádět ošetřování i v době odpočinku policisty. Stále však platí, že tato možnost se vztahuje pouze na zbývající počet hodin v rámci vyrovnávacího období, které ze stanovené dotace 1 hodiny denně psovod neodslouží v rámci směny. Pouze tyto hodiny lze posuzovat jako práci přesčas, neboť ošetřování psa, k němuž nedošlo v rámci směny, je třeba považovat za důležitý zájem služby.

21. Pokud tedy žalobce odsloužil 1 hodinu určené doby ošetřování v rámci služby, rozsah péče stanovený pro daný den již splnil. Nebyl proto povinen vykonávat práci nad rámec směny v době odpočinku, nekonal práci přesčas, a tudíž mu nevznikl nárok na služební příjem za službu přesčas. Práci přesčas v důležitém zájmu služby žalobce vykonával pouze ve dnech, kdy neměl směnu, a dále ve dnech, kdy sice směnu měl, avšak rozvržení směny stanovenou dobu ošetřování nepokrylo, a musel proto péči o psa provádět nad rámec směny. Žalovaný tedy pokyn policejního prezidenta vyložil v souladu se zákonem; žalobci nárok na služební příjem za práci přesčas v rozsahu výroku II. rozhodnutí náměstka nevznikl.

V. Závěr a náklady řízení

22. Soud shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. ledna 2026

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu